

نگاهی کوتاه به زندگینامه امام خمینی(ره)

امام خمینی (ره) در 20 جمادی الآخر 1320 هـ. ق مصادف با میلاد دخت گرامی پیامبر اسلام صلی الله علیه و اله گام به دنیا آمد و نام پدرش آیت الله شهید سید مصطفی موسوی و نام مادرش هاجر احمدی بود و در شامگاه 13 خرداد 1368 هـ. ش رحلت فرمود.

امام خمینی (ره) در 20 جمادی الآخر 1320 هـ. ق مصادف با میلاد دخت گرامی پیامبر اسلام صلی الله علیه و اله گام به دنیا آمد و نام پدرش آیت الله شهید سید مصطفی موسوی و نام مادرش هاجر احمدی بود و در شامگاه 13 خرداد 1368 هـ. ش رحلت فرمود.

به گزارش خبرگزاری مهر، بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران پس از سالها مبارزه در راه حق و ستیز دائم با استکبار جهانی، در شامگاه 13 خرداد به ملکوت اعلی پیوست و جهان اسلام در ماتم بزرگترین، شجاع ترین و آگاهترین مرجع و رهبر اسلام ماتم زده و عزادار شد. میلیونها نفر عزادار و شیفته ی امام (ره) در 15 خرداد در مصلاي بزرگ تهران گرد آمدند و با پیر و مرشد خویش وداع کردند.

سرانجام در یک وداع تاریخی و بی نظیر که از صبح 16 خرداد بعد از اقامه نماز به امامت مرحوم آیت الله العظمی گلپایگانی (رحمه الله) ملت مسلمان و عزاداران ایران با غم و اندوه وصف ناشدنی به دنبال پیکر مراد خویش تا بهشت زهرا حرکت کردند و بعد از ساعتها تاخیر که به علت ازدحام بیش از حد مردم بوجود آمد بود، سرانجام در ساعت 16:30 بعد از ظهر پیکر پاک و مطهر امام (ره) به خاک سپرده شد و مقصد ایشان در کنار تربت شهدا میعادگاهی برای تجمع عاشقان و دوستداران ولایت و شفیندگان انقلاب اسلامی شد.

آفتاب همیشه بعد از سحرگاهان طلوع می کند ولی گویا طلوع آفتاب انقلاب اسلامی در سحرگاه 20 جمادی الثانی 1320 ق رخ داده است. تولد آخرین فرزند خانواده مصطفوی با میلاد کوثر نبوی همزمان شد. او را روح الله نام نهادند. مرحوم سیدمصطفی که تحصیلات خود را در زادگاهش شروع و در نجف و سامرا به کسب معارف الهیه ادامه داده بود در زمان میرزای شیرازی در زمره ی علما و مجتهدین آن عصر قرار گرفت و از نجف که بازگشت زعامت اهالی خمین را عهده داد شد و به رفع تجاوزات و تعدیات ظالمان پرداخت.

سید مصطفی در خمین با ایجاد جلسات معارف اسلامی به آگاه ساختن توده ی مردم، اقدام کرد و سرانجام در راه خمین و اراک به دست عده ای که به مردم ظلم می کردند و سید مخالف و مانع آنها بود، شهید شد. امام (ره) در 5 ماهگی یتیم شد و بعد از شهادت پدر تحت سرپرستی عمه و مادر و دایی مهربانش پرورش یافت. امام تحصلات مقدماتی را در خمین نزد میرزا محمود شروع کرد و در مکتب ملا ابوالقاسم و مدرسه جدید التاسیس احمدیه آن دیار ادامه داد. در سن 15 سالگی تحصیلات فارسی آن روز را به اتمام رسانید و نزد برادر بزرگش مرحوم آیه الله پسندیده، صرف و نحو و منطق را شروع کرد و تا سال 1338 هـ. ق از محضر ایشان بهره ی کافی برد.

در سن 19 سالگی هنگامی که 14 سال از وفات مادرش می گذشت، بواسطه ی روح تشنه و جستجوگرش راهی حوزه علمیه اراک شد که از حوزه های بزرگ دینی به شمار می رفت و تحت زعامت و سرپرستی موسس حوزه علمیه قم مرحوم آیت الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی که از مجتهدین حوزه علمیه نجف اشراف و از شاگردان برجسته ی حوزه درس مرحوم میرزای شیرازی بود، اداره می شد. در سال 1340 هـ. ق آیت الله حائری یزدی به درخواست علمای بزرگ شهر مذهبی قم از اراک به این شهر مهاجرت کرد. امام نیز به قم سفر کرد و در محضر آیت الله حائری یزدی پایه های علمی و مبانی فقهی و اصولی را تکمیل کرد و در محضر آیت الله شیخ علی اکبر یزدی (معروف به حکیم) در علم هیات مهارت یافت.

امام (ره) از استاد و مراد خود آیت الله شاه آبادی متون مختلف عرفان، حکمت و فلسفه را فراگرفت و خود را در دریای علوم اسلامی غرق کرد. در سال 1345 هـ. ق سطوح را به پایان رسانید و به درجه ی اجتهاد نایل شد و بدون نیاز علمی و فلسفی به حوزه های علمیه نجف در زمره مجتهدین و نوابغ فقهی قرار گرفت. در سال 1348 هـ. ق با دخت مکرمه ی مرحوم آیت الله آقای حاج میرزا محمد ثقفی تهرانی ازدواج کرد و ثمره این ازدواج دو پسر و سه دختر بود. امام (ره) در سال 1347 هـ. ق در حالی که فقط 27 سال داشت تدریس فلسفه را آغاز کرد. سپس در سال 1364 هـ. ق همزمان با ورود آیه الله بروجرودی به قم به تدریس علوم منقول و خارج فقه و اصول پرداخت قبل از آن مدتی به تدریس (سطوح) اشتغال داشت و کتابهای فقه و اصول را با بیانی شیوا و رسا برای طلاب و فضلا شرح و بسط می داد.

امام خمینی از همان اوان جوانی، مبارزات سیاسی خویش را علیه ظلم و جور آغاز نمود و چندین بار تبعید و زندانی شد. امام در

پیروزی انقلاب اسلامی، نقش بزرگی را در رهبری مردم برعهده داشت و بالاخره در 12 بهمن 1357 پس از سال ها تبعید به وطن بازگشت و تا سال 1368 ، هدایت جامعه را بر عهده داشت.